

Zamyslenia na týždeň po 2. nedeli po Svätej Trojici

Nedeľa 10. júna 2018 – 2. nedeľa po Svätej Trojici

Piesne: ES č. 512, 283

Text: Mt 9, 35 – 38. 10, 1 – 7

„35Potom chodil Ježiš po všetkých mestách a dedinách, učil v ich synagógach, kázal evanjelium o kráľovstve a uzdravoval všetky neduhy a všetky choroby. 36Keď uzrel zástupy, bolo Mu ich ľúto, že boli zmorené a bezmocné ako ovce, ktoré nemajú pastiera. 37Vtedy povedal učeníkom: Žatvy je síce mnoho, ale pracovníkov málo, 38preto proste Pána žatvy, aby vyslal pracovníkov na svoju žatvu.

II zvolal si dvanástich učeníkov, dal im moc vyháňať nečistých duchov a uzdravovať všetky neduhy a všetky choroby. 2Mená dvanástich apoštolov sú: prvý Šimon, ktorý sa volal Peter, jeho brat Ondrej; Jakub, syn Zebedeov, a jeho brat Ján; 3Filip a Bartolomej, Tomáš a colník Matúš, Jakub, syn Alfeov, a Tadeus, 4Šimon Kanaánsky a Judáš Iškariotský, ktorý Ho aj zradil. 5Týchto dvanástich vyslal Ježiš a prikázal im: Na cestu pohanov nechodte a do samaritánskeho mesta nevchádzajte. 6Ale radšej choďte k ovciam strateným z domu izraelského. 7Choďte a kážte: Priblížilo sa kráľovstvo nebeské.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Pán Ježiš raz zhromaždenému zástupu povedal zaujímavé slová. Ľudia v náboženstve ich dobre poznajú a často ich opakujú, ale nie je celkom isté, či im skutočne porozumeli. On sa totiž pozrel na zhromaždené zástupy – a bolo Mu ich ľúto. Ak sa teraz nestranne pozriete na tzv. všeobecné kresťanstvo, máte pred sebou možno znovu taký smutný pohľad. Akoby drvivá väčšina ľudí boli slabí vo viere, ktorých sa však nemá kto ujať a pomôcť im zosilniť vo viere, a tak ich priviesť k dospelosti viery. Teda k tomu, aby sa stali vskutku dospelými a schopnými napríklad vstať a naplniť základný príkaz Pána Ježiša Krista: „Choďte, čiňte mi učeníkmi všetky národy...“ (Mt 28, 19) Nie som si istý, či je toto program všeobecného kresťanstva. Sami to zvážte. Ak nie, tak tí, ktorí by mali ísť – nemôžu ísť, pretože sami potrebujú byť len zastrešení do nejakej všeobecnej náboženskej organizácie. Možno preto nie len v minulosti, v prostredí vyvoleného národa, ale aj dnes v našom kresťanskom prostredí platia slová Pána Ježiša, ktorý pri pohľade na zástupy povedal: „Keď uzrel zástupy, bolo Mu ich ľúto, že boli utýrané a bezmocné ako ovce, ktoré nemajú pastiera.“ Pán Ježiš tieto slová povedal v čase, keď bolo náboženstvo vyvoleného národa plne funkčné. To znamená, že tu bol chrám a permanentná obetná služba. Bol tu veľkňaz, kňazi, náboženské skupiny

zákonníkov, farizejov, sadukajov. A dokonca aj bojové náboženské skupiny horlivcov či oddelené skupiny esénov. Moderným jazykom by sa dalo povedať, že vo vyvolenom národe bola aj v tom čase prebujnená hierarchia, aj úletová teológia – a kooperácia hierarchie so štátom bola na špičkovej úrovni. Vyvolený národ mal všetko, čo potreboval k prestížnemu náboženskému životu, a predsa nemal nič, čo by vskutku pomohlo tým utýraným a bezmocným zástupom. Bol tu, jedným slovom povedané, akýsi prečudesný náboženský marasmus. „Vtedy riekol učeníkom: Žatvy je síce mnoho, ale pracovníkov málo, preto proste Pána žatvy, aby vyslal pracovníkov na svoju žatvu.“ A potom si sám vybral pracovníkov a vystrojil ich mocou, ale to je už úplne iný príbeh. Amen.

Modlitba:

Nebeský náš Otec, ďakujeme Ti za to, že nám pred oči staviaš svoje slovo a zo svojej milosti nám pritom mocou Svätého Ducha otváraš myseľ i srdce. A my odrazu vidíme veci, ktoré sme doteraz nevideli, rozumieme tomu, čo bolo pred nami v našom náboženstve skryté. Ďakujeme Ti za slová dnešného evanjelia, ale aj za to, že sa teraz my sami môžeme pozrieť do tohto zrkadla a môžeme pochopiť, že naše všeobecné kresťanstvo je možno vo veľmi podobnej situácii, že aj my potrebujeme, aby sme Ťa ako Pána žatvy prosili o vyslanie pracovníkov, aby si tak rozradostnil srdce zástupu a ukázal si mu cestu von zo všeobecného náboženského marazmu tejto doby. Amen.

Mgr. Ján Kollár, evanjelický a. v. duchovný na dôchodku, Banská Bystrica